

Zofia Medwecka

Kijowski Państwowy Instytut Sztuki - Studium Konserwacji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie

---

Ochrona Zabytków 24/2 (93), 144

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

*KIJOWSKI PAŃSTWOWY INSTYTUT SZTUKI—
STUDIUM KONSERWACJI DZIEŁ SZTUKI ASP W KRAKOWIE*

W Ukraińskiej Republice Radzieckiej nie było uczelni kształcącej konserwatorów dzieł sztuki. Ten stan rzeczy, a zarazem bardzo duża liczba wymagających zabiegów konserwacyjnych obiektów zabytkowych na terenie Ukrainy spowodowały propozycję, wysuniętą przez Kijowski Instytut, utworzenia przy nim studiów o specjalizacji konserwacji malstwa i rzeźby, wzorowanych na formie organizacyjnej i programie naukowym Studium Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Realizacja studiów konserwatorskich została już zapoczątkowana przy Pracowni Technologii Malarstwa Kijowskiego Państwowego Instytutu Sztuki.

W grudniu 1970 r. na zaproszenie prorektora prof. Aleksandra Gawriłowicza Budnikowa, po jego bytności w Polsce, krakowska ASP nawiązała współpracę z Kijowskim Instytutem.

W czasie swego pobytu w Kijowie pracownicy dydaktyczni Studium: doc. Z. Medwecka, doc. dr Wł. Ślesiński, doc. Wł. Zalewski wygłosili 4 wykłady dla zespołu pedagogów i studentów Instytutu, pracowników muzeów, laboratoriów konserwatorskich i historyków sztuki, przedstawiając schemat struktury Studium, założenia, cel, zakres i programy studyjne 3 Katedr Studium oraz przedyskutowali prace prowadzone przy malowidłach sztalugowych i ściennych w zabytkowych wnętrzach w Kijowie.

Zofia Medwecka

*WYSTAWA „OCHRONA ZABYTKÓW MIASTA POZNANIA
W POLSCE LUDOWEJ”*

Wystawę zorganizowało Muzeum Narodowe, Konserwator Zabytków m. Poznania oraz Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków m. Poznania. Otwarta dnia 24 października w Muzeum Narodowym trwała do 10 grudnia 1970 r. Scenariusz opracowali: mgr Henryk Kondziela, Konserwator Zabytków m. Poznania i mgr Teresa Ruszczyńska, Kustosz Muzeum Historii m. Poznania. Oprawa plastyczna była dziełem art. pl. Ireny Garczyńskiej.

Zadaniem wystawy, zgodnie z jej tytułem, było ukazanie w sposób popularny całokształtu działalności i osiągnięć konserwatorskich na terenie Poznania w minionym 25-leciu. Celowi temu konsekwentnie podporządkowano układ, w którym wyodrębniono następujące działy: 1. Rok 1945, 2. Organizacja służby konserwatorskiej, 3. Ewidencja, 4. Dokumentacja, 5. Odkrycia, 6. Prace zabezpieczające, 7. Konserwacja, 8. Ochrona miejsc walk i męczeństwa, 9. Odbudowa, 10. Zabytki w służbie społeczeństwa.

Krajowe wystawy konserwatorskie, których wiele widzieliśmy w powojennym okresie renesansu idei i praktyki konserwacji zabytków, różniły się między sobą. Nie będzie przesadne stwierdzenie, że nie powstał — na szczęście — wzorcowy model ekspozycji. Uniknęliśmy ujednoczenia wystaw konserwatorskich. Z jednej strony było to możliwe dzięki rozsądnej polityce Zarządu Muzeów i Ochrony